

CHỨNG NHÂN TUYỆT VỜI

Có một người được Thiên Chúa sai đến, tên là Gioan.

Ông đến để làm chứng, và làm chứng về ánh sáng, để mọi người nhờ ông mà tin.

Ông không phải là ánh sáng, nhưng ông đến để làm chứng về ánh sáng. (Gn.1:6)

Bạn thân mến! Lễ sống của Gioan là làm chứng. Cuộc đời của Gioan là cuộc đời làm chứng, vì Ông được sai đến để làm chứng. Ông là nhân chứng đầu tiên và cũng là nhân chứng tuyệt vời nhất của Đức Giêsu. Gioan không làm chứng cho mình hay về mình, bởi lẽ ông không phải là Ánh Sáng nhưng chỉ là ngọn đèn (Ga.5:35). Ông làm chứng để giúp mọi người tin vào Ánh Sáng thật là Đức Kitô.

Thời gian ấy, sau khi nhiều người tuốn đến chịu phép rửa, tiếng tăm của Gioan trở nên lừng lẫy. Các nhà lãnh đạo tôn giáo đã sai đến một nhóm người để tìm hiểu con người của ông.

Khi được hỏi lần thứ nhất: Ông là ai ? Gioan đã đưa ra ba câu trả lời phủ định: *"Tôi không phải là Đức Kitô" - "Không phải" - "Không"*. Những tiếng không dứt khoát và trung thực. Ông không nhận những danh hiệu người ta nghĩ về ông. Ông chẳng phải là một Êlia tái giáng hay một vị Ngôn Sứ phi thường như Môsê. Gioan chỉ sợ người ta đánh giá quá cao về mình khiến Đấng ông giới thiệu bị che khuất.

Lần thứ hai được hỏi: Ông là ai ? Gioan đã định nghĩa mình là một tiếng hô trong hoang địa, là lời mời gọi con người sửa đường cho Đức Kitô. Ông biết rõ mình là người đến trước nhưng vị đến sau lại có trước ông và trỗi vượt hơn ông ngàn trùng (Ga.1:30). *"Tôi không đáng cởi quai dép cho Người."* Ông nhận mình không xứng đáng làm đầy tớ cho Đức Kitô. Gioan tự xóa mình trước Đức Kitô. Ông chẳng sợ mất uy tín trước bao người ngưỡng mộ. Ông nhìn nhận phép rửa của ông chỉ nhằm chuẩn bị cho một phép rửa lớn hơn trong Thánh Thần. Gioan không ngần ngại giới thiệu môn đệ của mình đi theo Đức Giêsu, và ông bình an và vui mừng khi người ta đổ xô đến với Ngài để chịu phép rửa (Ga.3:26).

Gioan không tìm mình, ông vượt lên trên cái vòng danh lợi. Có ai siêu thoát như Gioan không? Ông từ bỏ mọi sự trong niềm vui hồn nhiên. Ông hạnh phúc vì mình đã hoàn thành sứ mạng. *"Người phải lớn lên, còn tôi phải nhỏ lại"* (Ga.3:30). Sự khiêm hạ đã làm cho lời chứng của Gioan đáng tin tưởng hơn.

Gioan không chỉ là một người chứng. Ông còn là người dọn đường. Ông đã đóng vai trò người dọn đường cách tuyệt vời nhất. Cả cuộc đời ông là một lời kêu gọi. Tiếng kêu vang lên ngay từ khi còn trong bụng mẹ để hướng lòng con người lên cùng Thiên Chúa. Tiếng kêu lớn dần qua cuộc sống từ bỏ, để nhắc nhở con người hãy canh tân dọn đường cho

Chúa đến. Tiếng kêu càng cấp bách hơn bằng chính cái chết của ông, hầu thức tỉnh con người mau mau sám hối trở về.

Thời nào Thiên Chúa cũng cần có những người dọn đường, những Gioan thời đại dám vang lên tiếng kêu để thức tỉnh nhân loại, để chỉ dạy cho con người nhận ra Ôn Cứu Độ. Dọn đường là lội ngược dòng, là chấp nhận bị thua thiệt, bị khước từ. Người dọn đường không chọn lối sống lập dị, nhưng dám sống một cách khác thường trong chính cuộc sống bình thường của mình.

"Có một vị đang ở giữa các ông mà các ông không biết."(Gn.1:26) Hôm nay Đức Giêsu vẫn còn là Đấng xa lạ với nhiều người. Con người vẫn khắc khoải đi tìm những nẻo đường cứu độ, trong khi Đấng Cứu Độ đã đến từ 2000 năm trước. Xin mời bạn cùng với tôi, chúng ta hãy xin được làm người chứng như Gioan, để giới thiệu cho bạn bè Đấng Cứu Độ mà họ đang tìm kiếm. Và cũng xin được làm người dọn đường như Gioan, để vang lên tiếng kêu mời làm thức tỉnh con người, để con người nhận ra Ôn Cứu Độ đến từ trời cao.

Trích từ R. Veritas

Chỉ mong tôi chẳng còn gì,

nhờ thế Người là tất cả của đời tôi.

Chỉ mong ý muốn trong tôi chẳng còn gì,

nhờ thế tôi cảm thấy Người ở mọi nơi,

đến với Người trong mọi sự,

và dâng Người tình yêu trong mọi lúc.

Chỉ mong tôi chẳng còn gì,

nhờ thế tôi không bao giờ muốn tránh gặp Người.

Chỉ mong mọi ràng buộc trong tôi chẳng còn gì,

nhờ đó tôi gắn bó với ý muốn của Người

và thực hiện ý Người trong suốt đời tôi.

R. Tagore